

РЕШЕНИЕ

№ 2569

гр. София, 14.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.03.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разглежда дело номер **11710** по описа за **2014** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение по НАХД № 2947/2013 год., постановено на 03.10.2014 г., Софийски районен съд, НО, 121 състав, е потвърдил наказателно постановление № 62496 от 21.12.2012 г., издадено от началник на отдел „ПП“ към СДВР, с което на И. И. Ю., на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от И. И. Ю.. Касаторът инвокира възражения срещу изложеното от Районния съд, като твърди че издаденото наказателно постановление е изцяло неправилно.

Касаторът оспорва констатациите в АУАН и НП, като изразява несъгласието си с описанието на фактическата обстановка относно поведението на последната по време на съставянето на акта и действията на полицейските служители.

Касаторът навежда доводи срещу размера на наложеното административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., твърди че е непосилна, като представя доказателства в подкрепа на последното.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, се явява лично.

Ответникът по касационната жалба, редовно уведомен, не изпращат

представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, представлява се от прокурор К..

Представителят на Софийска градска прокуратура намира подадената жалба за неоснователна и като такава настоява да се отхвърли.

Административен съд София – град, VI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу процесното наказателно постановление, което подлежи на съдебен контрол.

За да постанови атакуваното съдебно решение, от фактическа страна СРС неправилно е приел за установено въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства, констатираното в акта за установяване на административно нарушение и издаденото наказателно постановление, че на 15.12.2012 г., около 09:50 ч. в [населено място], по [улица]от [улица]към [улица], жалбоподателката управлявала л.а. „Сузуки В.“, с [рег.номер на МПС] , като е преминала на кръстовището на червен сигнал на светофарната уредба.

Това е така, защото за извършване на проверка на обстоятелствата отразени в АУАН и НП по делото са събрани и приети писмени и гласни доказателства. От приетите гласни доказателства – разпит на актосъставителя, не може да се направи категоричен извод за обстоятелствата, при които е извършено нарушението. В АУАН касаторът е записал възраженията си, че е спрял на червен светофар, а при светването на жълт сигнал се е подготвил и е тръгнал, като е пресякъл кръстовището на зелено. От протокола на последно проведеното съдебно заседание не могат да се уточнят каквито и да било подробности, които да разколебават тезата на касатора за законосъобразното му поведение.

В настоящото съдебно производство са приети като доказателства – 2 броя решения на ТЕЛК. Първото с № 1938/02.09.13 на Р. А. Ю. – съпруг и решение № 2910/19.09.14 на А.-М. Р. Ю. - дъщеря, представени от жалбоподателката в подкрепа на твърдението, че размерът на глобата е непосилна за семейството ѝ.

Софийски районен съд, НО, 121 състав, се е произнесъл по направената жалба, като е потвърдил наказателно постановление № 62496 от 21.12.2012 г.

Административен съд София – град, VI касационен състав, е съгласен с приетото за установено в мотивите на СРС, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи и в кръга на правомощията им.

Първоинстанционният съд правилно е квалифицирал производството по чл. 59 и сл. ЗАНН, като се е произнесъл относно законосъобразността на издаденото постановление, както от материална, така и от процесуална гледна точка. Въпреки това съдебното решение следва се отмени, доколкото неправилно установената от

органа и от съда фактическа обстановка не сочи на виновно нарушение на правилата за управление на МПС.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд съгласно чл. 220 от АПК, съдът счита, че обжалваното решение е неправилно. Фактическата обстановка е неясна. Словесното описание и правната квалификация на извършеното нарушение в АУАН са идентични, не съществуват разминавания между установеното в АУАН и НП, но не се представиха доказателства, които да оборват тезата на касатора, доколкото АНО има задължение служебно да събере доказателства, установяващи противоправното поведение на лицето и с това да го докаже по безспорен начин.

Административен съд София – град, VI касационен състав не споделя извода на СРС, че по безспорен начин е установено, че жалбоподателката е извършила вмененото ѝ нарушение. Фактическата обстановка, описана в АУАН, не се потвърждава от събраните по делото доказателства, особено от показанията на актосъставителя, дадени пред решаващия състав.

Представените от жалбоподателката доказателства за невъзможността ѝ да заплати наложената ѝ глоба не са относими към факта на извършеното и доказването на осъществяването на фактическия състав на нарушението.

С оглед гореизложеното, неправилно е била ангажирана административно наказателната отговорност на И. И. Ю. за извършването на нарушение на чл. 6, т. 1, пр. 2 ЗДвП.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, VI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 03.10.2014 г. по НАХД № 2947/2013 год., постановено на 03.10.2014 г., Софийски районен съд, НО, 121 състав и вместо това постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 62496 от 21.12.2012 г., издадено от началник на отдел „ПП“ към СДВР, с което на И. И. Ю., на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.